

البيعة لله

البيعة لله

نکته‌ها

البيعة لله

البيعة لله

البيعة لله

البيعة لله

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

عید منتظران

نویسنده: حسنا منتظر المهدی

تاریخ: ۱۴۰۳/۱/۳۰

توجه: دیدگاه درج شده دیدگاه ارسالی توسط یکی از کاربران است و لزوماً دیدگاه این دفتر محسوب نمی شود.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مخصوص امام شیعیان حضرت آیت الله العظمی

رمضان المعظم به پایان رسید. ماه ضیافت الله، ماه رحمت و مغفرت الهی، تنها ماهی که با رؤیت روی ماهش، غبار غربت از سیمای قرآن‌های خانه‌نشین پاک می‌شود. ماهی که مساجد مالا مال از نمازگزاران مشتاق می‌شوند و بازار کارهای خیر و اعمال نیک حسابی رونق می‌گیرد. ماهی که در آن میلیون‌ها محفل انس با قرآن شکل می‌گیرد و آیات کلام وحی بارها و بارها قرائت می‌شود؛ چرا که مردم خوانده‌اند ماه خدا، ماه نزول قرآن است و یک شب آن بیش از هزار ماه ارزش دارد و شنیده‌اند که بهترین فرصت برای متحوّل شدن است، تحوّل از خویشتن خویش به احسن الحال و دانسته‌اند که سحرگاه‌های پرفروغی دارد که اگر جوینده باشند، گمشده‌ی درونشان را خواهند یافت.

اما پایان ماه بندگی خداوند با عید همراه است، عیدی که مؤمنان در آن یک ماه صوم و صلاة خود را جشن می‌گیرند، بهترین لباس‌های خود را می‌پوشند، بهترین عطرهای خود را می‌زنند، غسل می‌کنند و در حالی که جسم و روح خویش را از آرایش مادی و معنوی زدوده‌اند، به نماز برمی‌خیزند، سپس به دیدار نزدیکان خویش می‌روند و برای یکدیگر آرزوی خیر و برکت می‌کنند.

یا ایّها الاطّاع! بر سبیل فیتة منصوصوها شیخی حرمنا علی حفظه الله تعالی

باری، حال که ماه بندگی خدا به پایان رسیده، هر که در آن قرآن خوانده، بهره‌اش را برده و هر که در آن نماز خوانده، بهره‌اش را برده و هر که در آن روزه گرفته، بهره‌اش را برده و هر که در آن به عبادت و خودسازی نپرداخته، بهره‌ای نبرده و توشه‌ای برای آخرت خویش نفرستاده است، اگرچه مانند دیگران، رسیدن عید را جشن گرفته باشد.

نگفتم روزه بسیاری نباید ... ریاضت بگذرد سختی سر آید

پس از دشواری آسان‌ست ناچار ... ولیکن آدمی را صبر باید

رخ از ما تا به کی پنهان کند عید ... هلال آنک به ابرو می نماید

[شعر از سعدی]

بی‌گمان در فرا رسیدن شوال بعد از رمضان، درس بزرگی نهفته است؛ هنگامی که یک ماه بندگی با عید همراه می‌شود. پس ای مؤمنان و منتظران! ببینید که خداوند پاداش صبر بر عبادتش را با جشن و سُرو می‌دهد. پس خوشا به حال کسانی که امروز را به بندگی و خدمت می‌گذرانند؛ چرا که «عن قریب شب تاریک ظلم می‌گذرد و صبح عدالت فرا می‌رسد و چون صبح فرا رسد گویی هرگز شبی نبوده است»، تا کسانی که امروز برای فراهم آوردن زمینه‌ی ظهور امام مهدی همه‌ی تلاش خود را به کار بسته‌اند، پاداش خدمات خود را تمام و کمال دریافت کنند و جشن و سُرو ابدی را در کنار عزیزانشان تجربه نمایند.

اکنون ای منتظران مهدی! از شما که از خوان گسترده‌ی الهی بهره‌مند شده‌اید، سؤالی می‌پرسم: آیا رمضان تنها ماه خداست و در ماه‌های دیگر سال، به مشق بندگی نیاز نیست؟ آیا طاعت خدا منحصراً در رمضان است و فرو رفتن در دنیا در باقی ماه‌های سال بی‌اشکال است؟ مگر نه این است که آمدن مهدی به خواست و اراده‌ی ما مردم بستگی دارد؟ پس چرا مهدی هنوز ظاهر نشده است؟ مگر نه این است که امروز دعوت حضرت علامه به شرق و غرب عالم رسیده است؟ آیا نه به این خاطر است که ایمان به راه نهضت هنوز به قلب‌های بسیاری از ما وارد نشده است؟ آیا نه به این خاطر است که هنوز زندگی بسیاری از ما رنگ و بوی ایمانی به خود نگرفته است؟

۱. اقتباسی از سخن حضرت علامه در گفتار ۱۱۶

در حالی که اگر از میان مؤمنین ۳۱۳ نفر اهل صبر و یقین یافت شود، مهدی با اتکاء به آن‌ها ظهور می‌کند؛ «فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ»^۱؛ «پس عبرت بگیرید ای صاحبان بینش‌ها!»

گر صبر کنی به صبر بی‌شک ... دولت به تو آید اندک اندک
دریا که چنین فراخ روی است ... پالایش قطره‌های جوی است
وان کوه بلند که ابرناک است ... جمع آمده ریزه‌های خاک است
هان تا نشوی به صابری سست ... گوهر به درنگ می‌توان جست
[شعر از نظامی]

خدا را شکر می‌کنیم و سپاس می‌گزاریم بر نعمت هدایت، «در حالی که مردم در پیرامون مان آتش می‌گیرند و دسته دسته در تاریکی فرو می‌روند»^۲ و بر پیامبر و خلفای راستین او درود می‌فرستیم و تعالیم عالم نستوه، حضرت منصور را قدر می‌دانیم و بر حقانیت راه او و دعوت او به سوی امام مهدی شهادت می‌دهیم. پس خدا را گواه می‌گیریم که هر کس امروز قدمی برای رشد علمی و معنوی خویش بردارد، به امام خویش خدمت کرده است و هر کس امروز آنچه را که فرا گرفته است در زندگی شخصی پیاده کند، به امام خویش خدمت کرده است و هر کس امروز آنچه را که فرا گرفته است با دیگران به اشتراک گذارد، به امام خویش خدمت کرده است و هر کس این هر سه کار را انجام ندهد، کمکی به تعجیل در ظهور نمی‌رساند؛ چنانکه حضرت منصور در تمثیلی عالی فرموده است:

«الْعِلْمُ ثَلَاثَةٌ: طَلَبُهُ، وَالْعَمَلُ بِهِ، وَنَشْرُهُ بَيْنَ النَّاسِ، فَمَنْ لَمْ يَطْلُبْهُ فَهُوَ جَاهِلٌ، وَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِهِ فَهُوَ جَاهِلٌ، وَمَنْ لَمْ يَنْشُرْهُ بَيْنَ النَّاسِ فَهُوَ جَاهِلٌ، وَجَاهِلٌ فِي الْقَوْمِ كَثَقَبَةٌ فِي السَّفِينَةِ، إِنْ لَمْ يَسُدَّهَا أَهْلُهَا أَغْرَقَتْهُمْ، وَإِنْ لَمْ تُغْرِقْهُمْ أَفْسَدَتْ مَتَاعَهُمْ»^۳؛ «علم سه چیز است: کسب آن، عمل به آن و نشر آن میان مردم. پس

۱. الحشر / ۲

۲. اقتباسی از سخن حضرت علامه در نامه‌ی ۶

۳. گفتار ۲۱۹

هر کس آن را کسب نکند، جاهل است و هر کس به آن عمل نکند، جاهل است و هر کس آن را میان مردم منتشر نکند، جاهل است و یک جاهل میان قوم، مانند یک سوراخ در کشتی است؛ اگر اهل کشتی آن را نبندند، غرق‌شان می‌کند و اگر غرق‌شان نکند، (دست کم) بارشان را خراب می‌کند».

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب به اشعری حرم سلطان حفظه الله تعالى

صفحه توئیتر پایگاه

صفحه اینستاگرام پایگاه

صفحه تلگرام پایگاه

صفحه فیسبوک پایگاه

لینک مطالب این

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.